

[Carl F. Madsen.]

opstod Stridigheder paa Værkstedet, maatte det ikke give Anledning til Arbejdsstandsning, man skulde forhandle om disse Ting, eventuelt lade dem afgøre ved Voldgift. Nu findes der i alle Fag uden Undtagelse ensartede Voldgiftsregler, som paalægger Arbejderne og Arbejdsgiverne at benytte disse Voldgiftsdomstole, forinden man skrider til Kamp. Men man er gaaet et Skridt videre. Allerede for 30 Aar siden efter den store Lockout blev der oprettet et Forlig mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, et Forlig, som nærmere bestemmer, hvorledes man skal gaa frem, forinden Arbejdsstandsninger sættes i Værk. Det kræves saaledes, at mindst $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer skal have stemt for Arbejdsstandsning; Modparten skal 14 Dage forud have Meddelelse om, at man agter at iværksætte Arbejdsstandsning, og Indholdet af Overenskomsten skal under Organisationernes Ansvar respekteres. Desuden indeholder Overenskomsten forskellige andre Bestemmelser, som nærmere præciserer, hvilke Rettigheder og Pligter Parterne har overfor hinanden. Brud paa bestaaende Overenskomster og paa Septembersforliget afgøres med bindende Virkning henholdsvis af den faglige Voldgiftsret og den faste Voldgiftsret, og den, der har forbrudt sig, kan af den faste Voldgiftsret idømmes Bøder, der kan tjene som Erstatning for det, der er sket.

Som man vil se heraf, har Udviklingen indenfor Industrien været saaledes, at man ad Frivillighedens Vej har skabt et brugbart Retsystem mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, et Retsystem, som gennem de ca. 30 Aar har staaet sin Prøve. Jeg tror ikke, der er nogen, hverken blandt Arbejderne eller Arbejdsgiverne eller deres Organisationer, som ønsker at komme bort fra den Retsordning, der efterhaaanden er skabt her gennem det, jeg har forklaret, altsaa ad Frivillighedens Vej. Jeg synes derfor, det vilde have været rimeligt og naturligt, om den tidligere Regering havde optaget en Forhandling med Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, hvis den mente, at der udover de Retsregler, som jeg her har nævnt, skulde andre Ting til. Man kunde da paa Grundlag af saadanne Forhandlinger, hvis man fandt Anledning til at udvide Retsreglerne, i Forbindelse med disse Organisationer have udarbejdet et Forslag og fremsat det. Hvis man var gaaet frem paa den Maade, og Resultatet var blevet et Lovforslag, der var blevet vedtaget af Rigsdagen, er det min Overbevisning, at al den Bitter-

hed og Strid, som der nu er om denne Lov angaaende Erhvervs- og Arbejdsfrihed, ikke vilde have eksisteret, og vi vilde have kunnet arbejde under roligere Forhold. Jeg skal derfor tillade mig at udtale, at hvis der er Trang til at lovgive angaaende Arbejdsforholdet her i Landet, saa bør der ske Henvendelse til de Organisationer, jeg har nævnt. Maaske bør man, hvis der skulde være Ønske derom, gaa frem paa den Maade — det er vi ikke uvillige til, og det er ogsaa blevet sagt i det andet høje Ting —, at man nedsætter en Arbejdskommission til nærmere at prøve det, der allerede foreligger, om der er Grund til at lovgive særligt om Arbejdsforholdene. Jeg udtaler vort Partis Villighed til at indgaa i en saadan Forhandling, men jeg vilde mene, at skal en saadan Forhandling foregaa, saa vilde det være det bedste, om den kunde foregaa under frie Forhold; hermed mener jeg under saadanne Forhold, at det, som vi nu strides om, ikke eksisterede. Jeg tilsiger altsaa mit Partis Bistand til at optage en Forhandling, men jeg vil dog henstille, at man fra anden Side, forinden vi gaar til en Forhandling i en Kommission om saadanne Spørgsmaal vedrørende Arbejdsforholdene i det hele, som kan have Interesse for Samfundet, gaar med til at ophæve den nuværende Lov. Jeg tror, at Vejen for et frugtbart Lovgivningsarbejde saa er aaben, og at derudaf maatte kunne komme et Resultat.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg har tidligere udtalt mig om Loven og skal ikke gøre det nu, da jeg, hvis der ikke fra anden Side fremsættes Ønske om Nedsættelse af Udvalg, agter at stille Forslag derom; jeg finder det derfor ikke opportunt paa nærværende Tidspunkt at komme med skarpe Udtalelser — det fremmer jo aldrig Forhandlingerne. Jeg skal derfor blot henstille til Forsamlingen, at den behandler det foreliggende Forslag med Velvillie, og at man, hvis man gaar med til et Forslag om Udvalgsbehandling, saa ser paa, hvad man nærmere kan naa til under en saadan Behandling.

Tvede: Da vi den 6. December forrige Aar forhandlede om et tilsvarende Lovforslag som det, der nu foreligger, talte det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) paa den konservative Gruppens Vegne. Sygdom forhindrer det ærede Medlem i at være til Stede her i Dag, og derfor skal jeg, idet jeg henviser til de af det nævnte ærede Medlem frem-